

Aqqalu C. Jerimiassen

EM 2020/21 & 22

Atassut

6. Oktober 2020

Forslag til: Inatsisartutlov nr. x af xx. xxx 2020 om ændring af landstingslov om indkomstskat, (Nedsættelse af selskabsskatten og visse ændringer af reglerne om pensionsbeskatning.

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx om ændring af Inatsisartutlov om beskatning af visse kapitalafkast. (indskrænket anvendelsesområde.

(Naalakkersuisoq for Finanser)

En tanke om at nedsætte selskabsskatten, er i sig selv positivt, som vi fra Atassut vil støtte op omkring. Dog skal dette ikke ske på bekostning af befolkningen og tømme deres lommer.

Under forhandlingerne af finansloven sidste år, gav Naalakkersuisoq ikke muligheder for andre partiers indblanding, og hentede penge fra befolkningens lommer med henblik på at sætte selskabsskatten ned.

Vi har fra Atassut altid ment, at en tvungen pensionsopsparring, er i strid mod individets frihed og rettigheder, og er på baggrund af det, ganske tilbageholdne for at imødekomme forholdsregler, der tages i brug i forbindelse med implementering af det ovennævnte.

Der er ingen borger, der vil være begejstret for, at betale op til 50% i skat med økonomiske konsekvenser for egen regning, når den tidligere opsparring til PFA Soraarneq nedskrives og falder til betaling ved fradrag. Med ærgrelse kan man sige, at den markante centralisering havde haft disse konsekvenser, hvor det ovenikøbet har givet en agenda, der kunne kaldes for at stjæle fra individets egen opsparring i sit arbejdsliv.

Det er yderst tvivlsomt, hvor meget det vil gavne og garantere fremtiden, hvis vi strammer livremmen længere ind på vegne af befolkningen.

Det er desværre i dag en realitet, at vi henter penge fra befolkningens lommer, opsparring, eller en anden slags garanti for fremtiden, såsom pensionsopsparring, eller også for den sags skyld hæver/tilføjer afgifter, når der er udsigt til underskud i landskassen. Det er svært at se den langsigtede strategi idet, vi gang på gang lader befolkningen betale for det underskud vi formår at landskassen kommer ud i. Det hænger ikke sammen med, at vi atter opråber udholdenhed og har travlt med at opnå selvstændighed.

At det står skævt til med tingene, kan allerede ses ved, at priserne på forbrugsvarer og andet stiger med en hast, hvor forhøjelser af løn ikke kan følge med. Det er rådighedsbeløbet, der skal forhøjes og gøres brugbart, ved netop at fjerne alle de små afgifter på varer.

Det er på tide at sætte en stopper for, at middelklassen bærer byrden i samfundet. En talemåde der ofte bliver brugt, er at "lavindkomstgrupper er de mindre bevilgede", vil vi fra Atassut sætte spørgsmålstejn ved; er det virkelig dem med lavindkomst, som er mindre bevilgede? Det mener vi ikke fra Atassut reelt er tilfældet; det er middelklassen, der er offer som mindre bevilgede, da der ikke er mulighed for støtte eller tilskud for bedre vilkår til middelklassen. Det er ikke utænkeligt at lysten er der til at bestræbe sig for at nå fra lavindkomst til middelklassen, når man kender til at middelklassen udsættes for en tung byrde, hvad angår tilskud til børn, tilbagebetaling af skatteydelse, fradrag af ydelser til børneinstitutioner og meget mere, budskabet fortæller selv hvordan landet ligger.

Med de ovennævnte punkter og scenarier vil vi fra Atassut stærkt opfordre til, at de to punkter tages op til grundig overvejelse og behandling i Finansudvalget, således at man finder det mest konstruktive for samfundet, og ikke forværrer dets vilkår.